

Aşkımı Kaybettim

Beni gerçekten seven,
Hakikaten anlayan,
Gözlerimde yüreğimi gören
Aşkımı kaybettim

Acımı, özlemimi, hasretimi kalbime gömdüm
Kaldıramadı, kırıldı, parçalandı
Gecelerde yaşadım ıslak yastıklarım
Karanlıktan eser kalmadı
Mavilere döktüm hırçınlaştı, sığmadı, taştı

Sevdamdan yastayım ama
Kimseler bilmedi
Dışardan yıkılmadım, güçlüyüm
İçim paramparça
Kimseler görmedi

Öyle sansınlar bana dokunmazlar
Teselliler boşuna işlemez
Yaradan duyulmaz
Aşkımı kaybettim

Küçüktüm ama kalbim
Çok büyük ne yazık ki
Sevmiyorum bu gönlü hiç dolmuyor
Hiç yıkılmıyor hiç kırılmıyor asla belli etmiyor
Gülüşlerin ardına öyle bi saklıyor ki

Huzuru karanlıkta ardım
Mutluluğu sessizlikte aradım
Rahatlığı yalnızlıkta aradım
Bulamadım

Beni bir anlayan bekledim, çıkmadı
İçimi gören bekledim, gelmedi
Yüreğimi paylaşan bekledim, bulunmadı
Ama yine de umudumu kaybetmedim
Aşkımı kaybettim

Bir Kriz

Bir kriz varmış
Sevdiğinden ayıran
Düşmanından kurtaran
Seni senden koparan
Bir kriz

Bir kriz gelirmiş, yürekten
Bir anda ansızın, kapıyı çalmadan
Girermiş içeri alıp uzaklara götürmekmiş
Nedeni, tek derdi ayırmakmış

Gece

Gece dört harf iki hece
İki anlam iki kelime
Biri karanlık ve sessiz
Biri aydınlık ve görünmez

Karanlığı, karanlığın sessizliğini
İnsan dinler, akıl bilir
Aydınlığı, aydınlığın görünmezliğini
Ruh dinler, yürek bilir

Çok Sevmek

Bazen bir nesneyi,
Bazen bir kişiyi,
Bazen bir duygu, düşünceyi
Sevmek, çok sevmek

Çok severken, aşıkken, sevdalıyken
Mutlu olmak istersin
Ama sadece isteyebilirsin
Üzülmeyi, hüznünü beklemezsin

Bilmiyorsun ki Ey aşık, sevdalı
Yüreği yangın yeri bilmiyorsun ki
Hep seninle kalmayacak, yanında olmayacak
İnanmak istiyorsun

Üzülmeyi istemiyor musun?
Çok sevme, kopamayacak kadar bağlanma
Alamayacağın değeri verme, işte o zaman
Gönlün çatlar belki ama kırılmaz

Çatlağı bir şekilde sararsın
Ya kırılan kalbi, yerine koyamazsın
Yapamazsın istesende, o kırıklar hep batır
Ama nerde kim bilir daha ne kadar kırılacak,
Parçalanacak kalbin var

Bi' durursun, düşünürsün, tamam dersin
Kalbimi onda bırakmayacağım
Ona vermeyeceğim
Bi' bakarsın iki gönül bir olmuş
Seninki onda kalmış, geri gelmiyor

Gönül dediğin bu söz geçirmez, ferman dinlemez
Kapıldı mı bırakmaz, bırakamaz
Onda kalbin kalır
Sende biraz hüznün ve umutsuzluk,
Kırıklık, tamir olmayan, hep batan, izi kalan...

Gözyaşları

Gözünden düşen bir damla
Bazen mutluluk,
Bazen hüznün,
Bazen görünmez olan

Gönlü yananın,
Yüreği alev olanın
Söndürme çabası
Gözyaşları

Hem içine hem dışına akar
Çeşmeden boşalan berrak su gibi
Akar kanayan kalbin aynası
Yaşlar gönül kurşunu, gözler yürek tabancası

Gözyaşları içindeki
Görünmez dertler
Ortaya çıkmak isteyenler
Fırsat kollayan, tutunamayanlar

Açılıp okyanusla birleşmeyi bekleyen
Tıkanmış dere gibi
Gökyüzünün denizine kavuşması gibi
Gözyaşları

Bir yürek yangını, bir özlem
Bir üzüntü, bir haber
Bir yaşanmamışlık
Gözyaşları

Bi' bakarsın tebessümün,
Kahkahanın altında
Bi' bakarsın kuru gözlerin altında
Gözyaşları

Gözyaşları, gözyaşı
Her şeyi yakıp, yıkacak kadar küçük
Her şeyi düzeltecek kadar büyük
Bir damla, gönül aynası

Yürek Bu

Yürek bu dayanmaz, dayanamaz
Bazen sevinçten parçalanır
Bazen acıdan

Bir taş duvar gibidir, yıkılmaz
Bir okyanus gibidir derin, giren kaybolur, çıkamaz
Bir cam gibidir, bakarsın görünmez
Yürek bu ne olur bilinmez

İçinde fırtınalar barındıran
Tatlı yağmurlar yağan
Şimşekler çakan
Gökyüzü misali

Mavinin sessiz ama hırçın dalgaları
Lacivertin derin, parlak yıldızları
Yeşilin sakın çitirtisi
Sarinin sıcak, samimi bakışları

Bi' zaman sarılmak ister bi' zaman yıkılmak
Bi' vakit kavuşmak ister bi' vakit uzaklaşmak
Belki kalabalığın içindeki yalnızlık
Belki gürültünün içindeki sessizlik

Bi' bakarsın dalmış derinlere
Çıkmak ister, bir el bekler
Bi' bakarsın çıkmış yükseklerle
Düşmek ister, bir çeken bekler

Bi' bakarsın gitmiş uzaklara
Dönmek ister, bir yol bekler
Yürek bu, bazen iki yürek ister
Bazen iki yürekte tek olmak ister

Gündüzün Karanlığı Gecenin Aydınlığı

Gündüzün karanlığını, gecenin aydınlığını
Kalpleri kırmaktan korkan bilir
Ağlamaktan çekinen bilir
Sevdiklerini üzmemek istemeyen bilir

Karanlıktan korkan
Sessizlięi seven
Yalnızlığı isteyen
Gecenin aydınlığıdır

Aydınlıktan korkan
Gürültüyü seven
Kalabalığı isteyen
Gündüzün karanlığıdır

Yutan, hapseden, içine atan
Gündüzün karanlık, kuru, görünmeyen yanındır

Demir parmaklıklar ardına saklanan
Dökülen, gizli gizli ağlayan
Gecenin aydınlık, yaşlı, sessiz yanındır

Güneşte yüzü gülen
Kahkaha tufanına kapılan
Dolunayda hıçkırıklara boğularak süzölen

Özlem, hasret uğruna
Neşe, sevinç uğruna
Hüzün, umut uğruna
Gündüz perdeleri indiren
Gece perdeleri kaldıran

Düşünceler, anılar, yaşananlar
Hissedilen duygular
Gündüzün karanlığındadır ama
Gerçekler gecenin aydınlığındadır

Her çehrenin altında görünmeyen
Bir yüz daha vardır, maskeler
Aydınlık, parlak, sessiz gecede iner
Bilinmeyen yüzleri yürekler görür

Gecenin aydınlığını da
Gündüzün karanlığını da
Gönöl penceresi açık olan
Görür, bilir, anlar, yaşar

Kalemi Ele Alsam

Kalemi elime alsam
Mürekkep akıtsam
Bir şeyler karalasam
Ortaya ne çıkar
Neler çıkar bilmem
Ama elbet bir şey olur
Bir şiir roman belki hikaye
Belli mi olur bir kitap belki de
Kalemi elime alsam
Mürekkep akıtsam
Duygumu yansıtsam
Hayallerimi yaşatsam
Bir şiir yazsam
Kalemi elime alsam
Mürekkep damlatsam
Seni anlatsam
Anıları anlatsam
Hem uzun uzun yazsam sayfalar yetmese
Hem kısa yazsam okuyan gitmese
Bir roman bir hikaye
Dilden dile dolaşsa
Elden ele gezinse
Birileri bulsa fark etse
Bir kitap yazsam
Ah bi kalemi elime alsam
Mürekkep akıtsam anlatsam
Hiç durmadan yazsam
Kalemi elime alsam

Sen Sandım

Yolda birini gördüm sen sandım
Bir ses işittim sen sandım
Bir his duydum sen sandım

Ben her şey de seni aradım
Herkesin gözünde senin gibi bakanı aradım
Her seste senin sözünü aradım
Ama yok bulamadım

Seni anlatmaya, hasretimi anlatmaya
Kelimler, sözcükler yetmedi
Ben hep seni aradım
Bulamadım, bulamayacağım

Kimsede, dünyada, gökte, yerde
Senden başka yok
Sende yanımda yoksun

Ben gördüğüm, duyduğum, hissettiğim
Her şey sensin sandım
Ben her gece ve gündüzü,
Gökyüzü ve denizi, güneşi ve ayı
Her şeyi sana çıkan yollar sandım
Ama bir tek sen sandım
Sadece sen...

Elif ERKEK
Öğrenci